

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügy: CSM	
10/882-4/2016	
Érkezett: 2016 JUN 23.	
Füldöny:	3
Melléklet:	db 4

■■■■■zi ■■■■n ■■■■r ■■■■r ■■■■s ■■■■relmezők az alkotmányjogi panasz tárgyában IV/882-2/2016 számon kiadott tájékoztatást **nem fogadjuk el**, az alábbiak miatt.

I. A benyújtott alkotmányjogi panasz lényege, hogy az érintettek nem tudtak jogorvoslattal élni a ■■■■■ ■■■■■ felszámolását elrendelő bírói döntés ellen. Annak ellenére nem tudtak jogorvoslattal élni, hogy az Alaptörvény a részükre, az ügyben érdekelték részére biztosítja a jogorvoslathoz fűződő alapjogot.

Kétségtelen, hogy a felszámolást elrendelő bírósági végzésnek a ■■■■■ az alanya, ezért a ■■■■■ megilleti a jogorvoslati jog. Kétségtelen az is, hogy a ■■■■■ törvényes képviselője a felszámoló.

Az alkotmányos sérelem abból ered, hogy a felszámoló ellenérdekelt a felszámolás elrendelése elleni jogorvoslatban. A felszámoló továbbá az ellenérdekelt MNB közvetlen irányítása alá tartozik.

Ezzel kapcsolatban már utaltunk a t. Alkotmánybíróság 38/2006 sz. határozatára, ami elvi jelleggel mutatott rá a jogorvoslati jog valódi tartalmára és lényegére egy hasonló helyzetben.

Nyilvánvaló, hogy az ügyben a valódi érdekelték a ■■■■■ volt vezető tisztségviselői, a felügyelő bizottsági tagok, és a részjegytulajdonosok.

A valódi érdekeltségi viszonyokat vette alapul a jogalkotó is, amikor a hivatkozott AB döntés alapján a Hpt 196 §-ban a felügyeleti biztosokat kirendelő MNB határozattal szemben a valódi értekeltéknek biztosított jogorvoslati jogot a pénzüintézet képviseletében. Annak ellenére, hogy egyébként a pénzüintézet képviseletére a biztosok kirendelése esetén a biztosok jogosultak.

Ilyen jellegű törvényi rendelkezés hiányzik arra az esetre, amikor a biztosokat végzéssel rendeli ki az MNB. Valamint ilyen jellegű törvényi rendelkezés hiányzik a végelszámolást elrendelő MNB határozat esetére, valamint arra az esetre is, amikor az MNB felszámolást kezdeményező határozata alapján a bíróság a felszámolást elrendeli.

A alapjog biztosítására a jogi technika már kidolgozásra került, csak éppen a felsorolt esetekben hiányzik a törvényi szabályozásból.

II. Nem lelheto fel a Hpt 196 §-hoz hasonló törvényi rendelkezés a hatályos joganyagban a felszámolás elrendelése esetén arra, hogy a felszámoló törvényes képviseleti joga ellenére vagy amellet a valódi érdekelték gyakorolhassanak jogorvoslati jogot magával a felszámolást elrendelő bírói döntéssel szemben.

Utalnunk kell arra, hogy mind a végelszámolás, mind a pénzüintézet felszámolásának elrendelése esetén azonnal végrehajtható döntésekről van szó, amelyek a tárgyak folytán a takarékszövetkezet törvényes képviselőjét is megváltoztatják.

A végelszámolásról és a felszámolás kezdeményezéséről az MNB egyfokú közigazgatási eljárásban dönt, ami a döntéssel jogerős és végrehajtható.

A felszámolást elrendelő bírósági végzés pénzüintézet esetében a Hpt alapján fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható.

Pénzüintézet esetében tehát különös a helyzet a normál céges végelszámoláshoz és felszámoláshoz képest.

A végelszámolásról főszabályként a taggyűlés dönt, nem pedig hatóság. Továbbá ez a taggyűlési határozat megtámadható.

Jelen ügyben taggyűlés helyett MNB határozat volt. Az MNB döntés azonnali végrehajthatósága folytán a [REDACTED] et képviselőjére azonnal a végelszámoló vált jogosulttá. Ez az oka, hogy az eljáró bíróság szerint csak a végelszámoló gyakorolhatta volna a jogorvoslati jogot.

Normál cég esetében a felszámolásról hozott első fokú bírósági döntés nem azonnal végrehajtható, ezért a fellebbezési jogot a taggyűlés által választott vezető tisztségviselő tudja gyakorolni.

Jelen ügyben az azonnali végrehajthatóság következtében a [REDACTED] et képviselőjére azonnal a felszámoló vált jogosulttá.

A hatályos jogi szabályozás és bírói döntés értelmében ezért csak a felszámoló tudja a [REDACTED] et képviselőjében gyakorolni a jogorvoslati jogot azon végzés ellen is, amiből a saját megbízatása ered, és amit egyébiránt a felszámolót közvetlenül irányító MNB kezdeményezett (ez utóbbi MNB határozat az azonnali hatállyal elrendelt felszámolás miatt természetesen szintén nem volt támadható a bíróság szerint, csak a felszámoló által)

A felszámolás kapcsán utalnunk kell arra, hogy a felszámolást megelőzően végelszámolás volt folyamatban (a felszámoló és a végelszámoló egyazon szervezet), ezért a konkrét esetben csupán látszólagos feloldása lenne az alapjogokat sértő helyzetnek, ha a felszámoló helyett a volt végelszámoló gyakorolhatná a felszámolás elrendelése ellen a jogorvoslati jogot.

A jogorvoslati jog az Alaptörvény szerint a valódi érdekeltet kell megilletnie akkor is, ha a felszámolást végelszámolás előzte meg, amely két eljárás természete a jogorvoslati jog és érdekeltségi viszonyok szempontjából a jelen ügyben megegyezik.

Az alapjogokat sértő törvényi szabályozás miatt az érdekelteknek legfeljebb a Hpt 196 § adhatott minimális támpontot arra nézve, hogy Takarékszövetkezet törvényes képviselői jogának hiányában miként tudják az alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot gyakorolni.

A kérelmezők a rendelkezésre álló törvényi keretek között erre figyelemmel terjesztették elő a felszámolást elrendelő bírói döntés elleni fellebbezésüket két minőségben is, azaz a saját nevükben, de egyúttal a [REDACTED] t képviselőjében is.

Hangsúlyozni kell, hogy az érintettek jogorvoslati jogának gyakorlását kizáró törvényi szabályozás ténye ebben a kiszolgáltatott helyzetben önmagában is a jogbiztonságot sérti, és meg nem engedett módon nehezíti el az emberi jogok érvényesülését.

III. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntés és alkalmazott törvényi rendelkezések kapcsán a kérdés az, hogy alapjogot sért, vagy sem, hogy a pénzügyi felszámolásának elrendelése ellen a valódi érdekeltek nem tudnak jogorvoslati jogot gyakorolni.

A kérdés eldöntése során figyelembe kell venni az egész ügyet, amelynek folyamatára a kérelmezők az alábbiakban még kitérnek.

Az alapjog sérelmét mélyíti el a t. Alkotmánybíróság tájékoztatásában foglalt álláspont, miszerint az érdekeltek még az alapjog sérelmét kiküszöbölni hivatott alkotmányjogi panaszt sem jogosultak az ügyükben előterjeszteni.

Ez azt jelenti, hogy az érdekelteknek nincs joguk sem saját nevükben, sem a [REDACTED] képviselőjében arra, hogy jogorvoslattal éljenek a [REDACTED] [REDACTED] felszámolását elrendelő bírósági döntés ellen.

Azt jelenti, hogy az érdekelteknek a jogorvoslati alapjog sérelme ellenére ahhoz sincs joguk, hogy a t. Alkotmánybírósághoz forduljanak.

Ez egyben azt is jelenti, hogy a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] részére semmilyen valós, a valódi érdekeltek által gyakorolható jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva a [REDACTED] felszámolásának elrendelése ellen.

Mindez azt jelenti, hogy ma Magyarországon teljesen önkényesen lehet egy [REDACTED] felszámolásba dönteni, merthogy akik az ügyben érdekeltek, azok ugysem kerhetik a magyar bíróságtól az ügy elbírálását. Ez a bírói kontroll nélküli önhatalmúság nem csupán az emberi jogokat, de Magyarország és az MNB jól felfogott saját érdekeit is sérti.

A folyamat alatt értjük a következőket. A felügyeleti biztosok kirendeléséről szóló végzés csak az átfogó vizsgálati eljárás végén hozott határozat elleni bírói felülvizsgálattal volt támadható. Mivel azonban az átfogó vizsgálat végén a végelszámolást rendelte el az MNB, nem csak a végelszámolást elrendelő határozat elleni jogorvoslat nincs biztosítva, hanem azzal együtt a biztosokat kirendelő végzés elleni jogorvoslati jog is elenyészett.

Ezt kifejezetté teszi, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetösségi és kereseti jog hiányában szüntette meg a pert, illetve utasította el a keresetet mind a biztosokat kirendelő, mind az engedélyt visszavonó MNB döntésekre nézve.

Ezt követően következett a felszámolás elrendelése, amely maga is három aktusból állt. Ezek az aktusok a végelszámoló megkeresése az MNB-hez, az MNB határozata a felszámolás kezdeményezéséről, majd a bíróság végzése. Az érdekeltek mind a három esetben bírósághoz fordultak, de a kereset, illetve a felszámolást elrendelő végzés elleni fellebbezés mind a három esetben a kereshetőségi és kereseti jog hiányában érdemi elbírálás nélkül elutasításra került.

Ezt követően a t. Alkotmánybíróság tájékoztatása szerint az érdekeltek, akiknek a vázolt folyamat egyetlen mozzanatában nem volt joguk a [REDACTED] et végelszámolója, majd felszámolója kapcsán jogorvoslattal élni, még alkotmányjogi panasszal sem élhetnek azon alapjogokat sértő helyzet és törvényi szabályozás miatt, aminek pedig alkotmányos rendezését várják a t. Alkotmánybíróságtól abból kiindulva, hogy ez a rendeltetése az alkotmányjogi panasznak.

Nevezetesen amennyiben a kérelmezőknek mint érdekelteknek nincs lehetőségük az alkotmányjogi panasz előterjesztésére sem saját nevükben, sem pedig a Takarékszövetkezet képviselőjében, abban az esetben az Alkotmánybíróságról szóló törvény épp úgy, és épp olyan módon sérti az alapjogokat, mint ahogy az alkotmányjogi panaszban sérelmezett törvényi rendelkezések és bírói döntés.

Ellentmondásos, hogy az alapjogokat sértő probléma göngyölődése folytán még annak az alkotmányjogi panasznak az előterjesztésére sem jogosultak az érdekeltek, amely pedig az alapjogokat sértő helyzet rendezésének alkotmányos eszköze.

Ezáltal sérül az Alaptörvény azon rendelkezése is, miszerint "Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve."

IV. Végezetül kiemeljük, hogy a t. Alkotmánybíróság tájékoztatásában foglaltak ellenétesek az Abtv rendelkezéseivel.

A tájékoztatás szerint „Az alkotmányjogi panaszindítványt a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] volt vezető tisztségviselőjeként és részjegyt tulajdonosaként nyújtotta be, annak ellenére, hogy a felszámolás ideje alatt csak a felszámoló élhet jogorvoslattal vagy terjeszthet elő alkotmányjogi panaszt.”

Ezzel szemben az Abtv 26. § (1) „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be”

Továbbá az Abtv 27. § „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti”

Azt a fellebbezést, amelynek az elbírálása során az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán, valamint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel az alapjog sérelme bekövetkezett – a saját nevükben is, és a [REDACTED] képviseletében is - a kérelmezők terjesztették elő és nem a felszámoló.

Ebből kifolyólag - a saját nevükben is, és a [REDACTED] képviseletében is - a kérelmezők és nem a felszámoló minősülnek annak „az egyedi ügyben érintett személynek vagy szervezetnek”, akiket az adott ügyben folytatott bírósági eljárásban az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása, illetve bírói döntés folytán az alapjoguk tekintetében sérelem ért.

A t. Alkotmánybíróság a tájékoztatásban átlép azon, hogy a kérelmezők a jogorvoslati jog rajtuk kívül álló alkotmányos sérelme miatti kényszerhelyzetben nem csupán a [REDACTED] képviseletében terjesztették elő az alkotmányjogi panaszt. Az alkotmányjog panaszt előterjesztették a saját nevükben is, ennek során a saját és a [REDACTED] érdekében egyaránt eljárnak, mint ahogy a fellebbezést is ebben a minőségükben is előterjesztették.

V. A fentiek alapján az Abtv 55 § (4) bek. b) pontja nem alkalmazható, mivel nem felel meg a valóságnak, hogy az alkotmányjogi panaszt „nyilvánvalóan nem jogosult terjesztette elő”, mindamellett, hogy mint már írtuk, ha ez így lenne, az csak a kifogásolt alapjog sérelmet mélyítené el az Alkotmánybírósági törvényre nézve is.

Alapvető emberi jog, hogy akit az ügy érint, az tudja a jogorvoslati jogot gyakorolni. A t. Alkotmánybíróság ezzel ellentétes tartalmú tájékoztatását nem áll módunkban elfogadni.

Budapest, 2016. június 20.

